

เส้นทางสีขาว

วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

โอวาทพระราชภาวนาวิสุทธิ

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันศุกร์ที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เวลาหนึ่งพรรษาที่ผ่านมา เราจะเห็นว่าไม่นานเลย อย่างที่หลวงพ่อบอกไว้เมื่อวันเข้าพรรษาว่า ใครอย่าคิดว่านาน เป็นเวลาแค่ประเดี๋ยวนิดเดียวเท่านั้น วันนี้เราก็ได้พิสูจน์แล้วว่า ประเดี๋ยวนิดเดียวจริง ๆ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติให้พระภิกษุได้อยู่จำพรรษาด้วยกัน ทรงประสงค์ให้พระภิกษุได้บำเพ็ญสมณธรรมอย่างเต็มที่ เพื่อแสวงหาพระนิพพาน หรือขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป เพราะเป็นฤดูกาลที่เหมาะสมต่อการบำเพ็ญสมณธรรมเพราะอากาศไม่ร้อนและไม่หนาวจนเกินไป

ในสมัยพุทธกาล ภายในพรรษาได้มีผู้บรรลุธรรมากัสมัย คือเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวเองมากมาย เป็นโคตรภูบุคคล เข้าถึงกายธรรมพระโสดาบันก็มาก กายธรรมพระสกิทาคามี กายธรรมพระอนาคามี จนกระทั่งถึงกายธรรมพระอรหัตก็มากมายก่ายกองทีเดียว เป็นต้นบุญต้นแบบให้แก่พวกเรา

ดอกผลแห่งความเพียร

พรรษาที่ผ่านมานี้ก็เช่นเดียวกัน เราได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม ซึ่งแต่ละรูปก็ได้ทราบด้วยตัวของตัวเองแล้ว

ว่า เราได้เอาจริงเอาจังแค่ไหน ใช้วันเวลาที่ผ่านมานั้นให้เป็นไปเพื่อ
การบำเพ็ญสมณธรรม ทำพระนิพพานให้แจ้งกันแค่ไหน

หลวงพ่อก็เชื่อว่าโดยภาพรวมแล้ว ลูกทุกรูปมีความตั้งใจที่จะ
แสวงหาหนทางพระนิพพาน ตั้งใจจะทำพระนิพพานให้แจ้งกันทุกรูป
ต่างกันที่มากหรือน้อยเท่านั้น บางรูปมีกิจวัตรกิจกรรม มีภารกิจที่หม่
คณะได้มอบหมายเอาไว้ให้ แต่ก็ทำภารกิจควบคู่ไปกับจิตใจ ส่วนที่จะ
ไม่ทำเลยหลวงพ่อก็คิดว่าในวัดของเราไม่มี ก็ให้สังเกตดูผลที่ออกมาว่า
เราประกอบเหตุกันมาอย่างไร ถ้าประกอบเหตุดีผลดีก็ย่อมตามมาด้วย

ประสบการณ์ภายในที่เกิดขึ้นเป็นรางวัลจากผลแห่งการทำ
ความเพียรของเรา บางคนก็หยุดใจเป็น บางคนหยุดได้มาก บางคนหยุด
ได้น้อย บางคนใจโล่งโปร่งเบาสบาย ใจขยาย เห็นแสงสว่างภายใน
เห็นดวงธรรม เข้าถึงกายภายในก็มี และเข้าถึงพระธรรมกายก็มี

ลูกทุกรูปได้ชื่อว่าได้ใช้วันเวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างบารมี
เอาบุญทุกอย่าง ทั้งทานศีลภาวนา ทั้งช่วยเหลือกิจการงานส่วนรวม
บางรูปเรียนปริยัติ บางรูปก็ปฏิบัติ บางรูปเรียนด้วย สอนด้วย บางรูป
ก็ไปเป็นพระอาจารย์ให้กับญาติโยม หรือชักชวนญาติโยมให้มาสร้าง
คุณงามความดี บำเพ็ญบุญกิริยาวัตถุ ๓ ประการ ๑๐ ประการ เป็นต้น
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความดีงาม เป็นบารมีของลูกทุก ๆ รูป ที่ตั้งใจ

ทำกันมาทุกพรรษา ซึ่งเราจะขึ้นนอกขึ้นใจกันแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับว่า
เราประกอบเหตุกันมากน้อยเพียงใด

เรายังไม่ชนะเขา

ภายในพรรษาที่ผ่านมา เราทำภารกิจกับจิตใจควบคู่กันไป
ปัญหามีเราก็แก้กันไป งานมีเราก็ทำกันไป บุญเราก็สร้างกันไป
ภาวณาก็เจริญกันไป ยากที่ใคร ๆ จะทำได้อย่างเรา แต่อย่างไร
ก็ตาม เราก็ไม่ควรประมาท จะต้องใช้ชีวิตของเราให้เป็นประโยชน์
ต่อการสร้างบารมีให้ยิ่งไปกว่านี้ เพราะว่าเรายังเป็นบ่าวเป็นทาส
ของกิเลสอาสวะทั้งหลาย ทั้งความโลภโกรธหลงยังมาบังคับบัญชา
เราได้อยู่ ซึ่งเรารู้ตัวของเราเอง และเป้าหมายของเราต้องการจะ
หลุดพ้นจากสิ่งเหล่านี้เพื่อไปสู่ที่สุดแห่งธรรม

อย่าเพิ่งชะล่าใจว่าเรามีบุญมีบารมีเยอะแล้ว ทำแค่นี้มาก
พอแล้ว จะนอนทอดพู่หรือขยักในการสร้างความดีเอาไว้ก่อน
จะหยุดบ้าง หย่อนบ้าง อย่าคิดอย่างนั้น เพราะเมื่อความตายไม่มี
นิमितหมาย เป้าหมายชีวิตยังไม่ปรากฏ นั่นเป็นเครื่องยืนยันว่า
เรายังบารมีอ่อนอยู่ ยังจะต้องสร้างให้มันแก่กล้าขึ้นไปอีก

วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการอยู่จำพรรษาร่วมกัน เรียกว่า
“วันมหาปวารณา” ซึ่งจะต้องรักษาอีกหนึ่งราตรี พรุ่งนี้จึงเป็น

ลูกผู้ชายควรบวชอย่างน้อย ๑ พรรษา

วันออกพรรษา ที่ผ่านมานั้นถ้ารูปไหนทำความเพียรยังไม่เต็มที่ ยังไม่
อึดอ้อมใจ นึกที่ใญ่ยังไม่ปิติ ยังไม่ภาคภูมิใจว่า พรรษาที่ผ่านมาระ
ยังชำระกายวาจาใจให้สะอาดให้บริสุทธิ์จนกระทั่งความบริสุทธิ์ผุดขึ้นมา
กลางหยุดกลางนิ่ง ก็ให้เอาวันนี้สร้างประวัติศาสตร์ชีวิตอันงดงาม
ให้เกิดขึ้นกับตัวของเราเองให้ได้

วันนี้เป็นวันสำคัญพระจันทร์เต็มดวงสว่างไสว ความสว่างปรากฏ
เกิดขึ้นบนท้องฟ้า สว่างในจักรวาล พระนิพพานส่องผั่งสำเร็จลงมาให้
ถ้าหากเราได้ใช้วันเวลาในวันนี้ประพடுத்தธรรมกันอย่างเต็มที่ โอกาสที่
เราจะเข้าถึงธรรมมีมากทีเดียว ดูหลวงพ่อดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระ
มงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายเป็นตัวอย่าง ท่าน
ใช้วันเดียวคืนเดียวเท่านั้น สละชีวิตตั้งใจประพடுத்தปฏิบัติธรรม กระทั่ง
ไปเห็นแผนผังที่แท้จริงของชีวิตในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ คำ เหมือนกัน วันนี้
ก็เช่นเดียวกัน หลวงพ่อหวังว่า บนท้องฟ้าสว่างด้วยแสงจันทร์ ภายใน
กลางกายของลูกทุกรูปก็คงสว่างด้วยแสงธรรม

ถ้าหากความสว่างปรากฏเกิดขึ้นในกลางกาย หลังตาแล้วไม่มีดี
ความปิติความภาคภูมิใจก็เกิดขึ้นกับเรา ความปิติขบถของสงฆ์เกล้าก็
จะเกิดขึ้นแก่ชาวสวรรค์ที่มีทิพยจักขุ มีญาณทัศนะที่ได้เห็นภาพแห่ง
ความดีงามของพวกเราที่กำลังทำความเพียร ทำหยุดทำนิ่ง จนกระทั่ง
เกิดความสว่างโพล่งขึ้นภายใน เห็นเส้นทางสายกลาง ทางไปสู่อาตม

นิพพาน เป็นทางแห่งความบริสุทธิ์ ทางแห่งพระอริยเจ้า สว่างโพล่ง
เกิดขึ้นมา เขาจะเกิดความปีติปราโมทย์ใจเช่นเดียวกับตัวของเรา เพราะ
ฉะนั้นใช้วันนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม

มหาปวารณา

เมื่อสักครู่นี้ เราได้กล่าวคำปวารณาซึ่งกันและกันระหว่างอวสุโส
ภันเต เริ่มต้นจากหลวงพ่อบุญไปถึงภิกษุผู้บวชใหม่ จากพระนวกะถึง
พระเถระว่า หากได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัย ในสิ่งที่ได้กระทำแล้วขวาง
ต่อหนทางพระนิพพานก็ให้อภัยความเินดู อาศัยวิญญูญาณกลยาณมิตร
ช่วยแนะนำตักเตือนโดยธรรม ชี้ชี้มรรคพรมให้กันและกันว่า ไม่ควรทำ
สิ่งนี้ เพราะจะเป็นอุปสรรคต่อการไปสู่อายตนนิพพาน

เมื่อใครได้รับคำแนะนำอย่างนี้แล้วก็ทำใจหนึ่ง ๆ เอาไว้ รับฟังด้วยใจ
ที่เป็นปกติ ถ้าสิ่งที่เขาแนะนำนั้นเป็นจริง เราก็แก้ไขเสีย ถ้าไม่จริง
เราก็ให้อภัยผู้ที่เขามาแนะนำ และขอบคุณเขาไป อย่าขุ่นมัว

หลักวิชาที่จะไปสู่อายตนนิพพาน ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรง
วางแบบแผนเอาไว้ว่า ให้แนะนำตักเตือนกันได้โดยธรรมระหว่าง
ผู้บวชด้วยกัน ด้วยความรักปรารถนาดีอย่างแท้จริง ไม่ใช่ติเตียน
หรือินทาากัน เพื่อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ผู้เตือนก็ได้บุญ ผู้ถูก
เตือนก็ได้รับประโยชน์ว่า มีคนคอยดูแลเอาใจใส่ เป็นห่วงเป็นใย

มีความรักปรารถนาดีต่อเรา ช่วยชี้ขุมทรัพย์ข้อบกพร่องให้ เราจะได้ปรับปรุงแก้ไข เมื่อแก้ไขแล้วความสมบูรณ์ก็จะได้เกิดขึ้นกับตัวของเรา เป็นการแนะนำสร้างสรรค์ เป็นสิ่งดีงามที่ควรรักษาธรรมเนียม และควรให้เป็นหลักวิชาในการที่จะประคับประคองกันไปสู่ฝั่งของพระนิพพาน

ที่ผ่านมา เนื่องจากว่าเรายังมีกิเลสอาสวะกันอยู่ เมื่อมีผู้มาแนะนำ ตักเตือนก็มักจะขุ่นมัว เอาความขุ่นมัว ความขัดเคืองใจ เอาทิฐิมานะ มาใช้กันก่อน ความขุ่นมัวก็เลยบดบังหนทางพระนิพพาน บดบังดวงปัญญา ปัญญาที่มีอยู่ก็ไม่ได้นำมาใช้ ประโยชน์ก็ไม่เกิดขึ้นแก่ทั้งสองฝ่าย ทั้งตัวผู้แนะนำ และผู้ที่ถูกแนะนำ

เพราะความขุ่นมัว ทิฐิมานะ ความถือตัวว่า เรารู้ดีแล้ว เข้าใจดีแล้ว เธอไม่ต้องมาเตือน เมื่อความขุ่นมัวเกิดขึ้น ช่องว่างระหว่างทั้งสองก็เกิดขึ้น เคยมองเห็นกัน มีความรักปรารถนาดีห่วงใยกันก็ไม่ค่อยอยากจะมีหน้ากัน มองกันด้วยหางตา ซายตา หรือเบือนหน้ากันไป คนละทิศคนละทาง ถ้อยคำที่เป็นที่รักที่เคยพูดกันก็กลายเป็นถ้อยคำที่นำมาซึ่งความร้าวฉานใจ ห่างเหินกันไป สิ่งที่เรามักจะเจอเจอที่ผ่านมามักเป็นเช่นนี้

พรรษาใหม่นี้ผ่านไปแล้วก็แล้วกันไป เราไม่มีโอกาสที่จะไปแก้ไขข้อผิดพลาดแต่หนหลังได้ เมื่อเรายังแก้ไขอดีตไม่ได้

เราก็สร้างปัจจุบันและอนาคตให้ดีด้วยการทำตามแบบแผน ตามหลักวิชาที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงวางเอาไว้

ในสมัยพุทธกาล เมื่อต่างปวารณากันแล้ว ก็แยกย้ายกันไปปฏิบัติธรรม เพื่อแสวงหาที่วิเวก พบสถานที่ที่ร่มเย็นตรงไหน โคนไม้ ลอมฟาง ในถ้ำ ในอาราม เรือนว่าง ภูเขา ชายทะเล ป่าไม้ หรือที่ไหนที่เห็นว่าเหมาะสม เป็นที่ที่ร่มเย็นอยู่แล้วสบาย ปราศจากเหลือบยุงรบกวน คนภัยคนพาล ดินฟ้าอากาศเหมาะสม อาหารการกินสมบูรณ์ ก็จะใช้สถานที่นั้นประพฤติปฏิบัติธรรม

เมื่อต่างแยกย้ายกันไปปฏิบัติธรรม ก็ได้อาศัยการปวารณานี้แหละ เป็นโอกาสให้ได้พบปะเจอเจอกัน อยู่ห่างกันก็ยังระลึกนึกถึงกัน เมื่อได้ยินข่าวคราวจากใครที่เขามาเยี่ยมเยียนว่า เพื่อนสหธรรมิกูรูนั้น รูปนี้กำลังจะออกนอกเส้นทาง จะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ยิ่งอาศัยความเอ็นดูไปเยี่ยมเยียนไปมาหาสู่ หาทางที่จะแนะนำเพื่อนสหธรรมิกตามที่ได้ปวารณากันเอาไว้ บางรูปก็เตือนโดยตรงต่อนั้นได้เลย บางรูปก็ต้องหาโอกาสเตือนทางอ้อม ค่อย ๆ ปรับจิตปรับใจจนกระทั่งจิตใจเขาเกลี้ยงเกลาสะอาดพอที่จะรองรับคำแนะนำที่ดีได้ จึงค่อยแนะนำกันไป

เป้าหมายของเราจะต้องไปสู่อายตนะนิพพาน ไปสู่ที่สุดแห่งธรรม เราจะไปสู่ที่สุดแห่งธรรมเพียงลำพังไม่ได้ ต้องไปเป็นทีม และทีมจะไปด้วยกันได้จะต้องมีความรู้ ความบริสุทธิ์เท่าเทียมกันทั้งทีม เพราะฉะนั้นแม้ว่าเราจะอยู่ห่างไกลกันแค่ไหนก็แล้วแต่ เมื่อได้เห็น ได้ยิน

พุทธบุตรต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน เหมือนดวงตะวันที่มีดวงเดียว

หรือสงสัยอะไรต่าง ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการไปสู่ที่สุดแห่งธรรมต่อการบำเพ็ญสมณธรรม หรืออุปสรรคต่อการประพฤติพรหมจรรย์ก็ให้แนะนำตักเตือนกัน ให้รักษาแบบแผนอันงดงามนี้แหละ

หาโอกาสมาแนะนำตักเตือนเป็นกัลยาณมิตรกัน ทำสิ่งที่ปวารณากันในวันนี้ให้จริงจังกันขึ้นมา แต่ก็ให้สังเกตให้ดีว่า เราจะแนะนำตรง ๆ ในตอนนั้นทันที หรือจะเตือนทางอ้อมก็เลือกเอา แล้วแต่ธาตุจริตอัธยาศัยของแต่ละรูปที่ไม่เหมือนกัน แต่เป้าหมายคือ มุ่งเพื่อให้ได้เกิดประโยชน์

ถ้าเราทำได้แบบนี้ ทีมของเราจะเป็นทีมแห่งความบริสุทธิ์ ด้วยความบริสุทธิ์อันนี้เอง จะเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรู้แจ้ง ที่จะก่อให้เกิดความรู้เท่าเทียมกันทั้งทีม เมื่อความบริสุทธิ์และความรู้แจ้งเกิดขึ้นในหมู่คณะ ที่สุดแห่งธรรมก็อยู่ในกำมือของเรา จำคำนี้เอาไว้ให้ดีทีเดียว

สิ่งที่ต้องทำต่อไป

เมื่อเราได้ปวารณากันเสร็จเรียบร้อยแล้ว นับจากวันนี้ก็ขอให้ตั้งอกตั้งใจประพฤติธรรมกันให้เต็มที่ บำเพ็ญสมณธรรมกันต่อไป

ออกพรรษามีเวลา ๙ เดือน มากกว่าในช่วงเข้าพรรษาเสียอีก เราก็จะต้องทำความเพียรกันต่อไป อย่าทำความเพียรเฉพาะภายใน

พรรษาเท่านั้น ภายในพรรษาก็ถือว่า เรามาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน มีความอบอุ่นใจ ได้ประพาศธรรมร่วมกัน

ออกพรรษาแล้ว บางรูปอาจจะแยกย้ายกันไปตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อประพฤติปฏิบัติธรรม หรือปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ก็ให้ใช้วันเวลาออกพรรษานั้นบำเพ็ญสมณธรรมเช่นเดียวกัน ให้ภารกิจกับจิตใจไปด้วยกัน ทำควบคู่กันไปอย่างนี้ บารมีก็เกิดขึ้นกับเราทุกวันทุกคืน

ความปรารถนาของหลวงปู่

ตั้งแต่หลวงปู่บวชมา ปีนี้เข้าพรรษาที่ ๓๒ แล้ว ความตั้งใจเดิมของหลวงปู่ที่ไม่เคยหลุดไปจากใจ ไม่เคยเปลี่ยนแปลงเลยนั้นคือ อยากจะให้ลูกทุกรูป ทั้งพระทั้งเณรรวมถึงอุบาสกอุบาสิกาได้เข้าถึงวิชาธรรมกาย เป็นความปรารถนามากทีเดียว แต่ความปรารถนาของหลวงปู่จะสมหวังได้ ลูกทุกรูปต้องร่วมมือกัน ต้องปฏิบัติธรรมเจริญสมาธิภาวนากันไปทุกวันทุกคืน ทำกันไปเรื่อย ๆ ให้สม่ำเสมอสักวันหนึ่งเมื่อบารมีของเราเต็มเปี่ยม จิตใจเราสะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส เราต้องเข้าถึงอย่างแน่นอน

หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านพูดคำที่เป็นหนึ่งไม่มีสอง ญาณทัศนะของท่านแม่นยำ ท่านยืนยันว่า ทุกคนมีดวงธรรมที่ทำให้เกิดเป็นกายมโนมัยอยู่ในตัว ไสวบริสุทธิ์โตเท่ากับฟองไข่แดงของไก่

ถ้าไม่มีดวงธรรมดวงนี้มาเกิดเป็นมนุษย์ไม่ได้ และดวงธรรมดวงนี้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ถ้าทำถูกหลักวิชา มีความเพียร และใจต้องใสเยือกเย็น ถ้าทำได้อย่างนี้แล้วเป็นต้องเข้าถึงกันทุกคน หลวงพ่อเชื่อว่าสิ่งที่ท่านพูดสั่งสอนเอาไว้เป็นความจริง

เพราะฉะนั้น ลูกทุกรูปทั้งพระภิกษุสามเณร ถ้าหากว่ามีความเพียร ทำอย่างสม่ำเสมอ ให้ถูกหลักวิชา ทำใจให้ใสเยือกเย็นจริง ๆ แล้วจะต้องเข้าถึงอย่างแน่นอน กำลังบุญของทุกรูปมีเหลือเพื่อที่จะเข้าถึงพระธรรมกายภายในได้อยู่แล้ว จะขาดก็ขาดสิ่งที่ว่า คือเอาจริง และทำถูกหลักวิชาใหม่ สม่ำเสมอใหม่ ใจเยือกเย็นพอใหม่เท่านั้น

ถ้ามีบุญน้อย เราจะมาบวชอยู่ร่วมอารามเดียวกันยาก กระแสบุญเขาดึงดูดเอามารวมเป็นหมู่กัน เหมือนฝูงนกเข้าฝูงนก ฝูงเนื้อเข้าฝูงเนื้อ ฝูงปลาเข้าฝูงปลา ธรรมกายก็ต้องอยู่ในหมู่ของธรรมกาย บุญเก่าของเรามีเหลือเพื่อ เหลือแต่ว่าจริงแค่ไหน ถ้าจริง ถูกหลักวิชา สม่ำเสมอ ใจใสเยือกเย็นอย่างนี้ก็ต้องเข้าถึงของจริงอย่างแน่นอน

ในที่สุดนี้หลวงพ่อบอญ์โมทนาสาธุการกับลูกทุกรูปที่ได้นำปัจจัยมาร่วมสร้างมหาทานบารมีร่วมกับหลวงพ่อนี้วันนี้ ขอให้บุญบารมีรัศมีกำลังฤทธิ์อำนาจสิทธิเฉียบขาดของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ บารมีธรรมหลวงพ่อดัดปากน้ำ ภาวนีเจริญ

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง มหาทานบารมี
ตลอดจนกระทั่งความดีทั้งหลายที่ได้สั่งสมอบรมมานับภพนับชาติ
ไม่ถ้วน ตั้งแต่ปฐมชาติที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์สร้างความดีเรื่อยมา
ทั้งบุญเล็กบุญน้อยบุญใหญ่ รวมเป็นบารมี ๓๐ ทศ

ให้บารมีทั้งหมดมารวมอยู่ในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้กลับ
กายวาจาใจ ธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ให้สะอาดบริสุทธิ์ ให้หลุดพ้นจาก
กิเลสอาสวะ วิบัติบาปศักดิ์สิทธิ์ สิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ ให้มลายหาย
สูญไปหมด

ให้ลูกทุกรูป มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ให้อายุชั้ยยืนยาว ได้สร้าง
บารมีไปนาน ๆ ให้ปลอดกังวล ปลอดจากอุปกิเลส ปลอดจากนิวรณ์
ธรรมทั้งหลาย ปลอดจากอุปสรรคต่าง ๆ นานาที่จะมาขัดขวางในการ
ประพฤติปฏิบัติธรรม ในการสร้างบารมี ในการบำเพ็ญสมณธรรม
ในการปฏิบัติภารกิจที่หลวงพ่อกและหมู่คณะได้มอบหมายเอาไว้

ให้รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในวิชาธรรมกายของพระสัมมา
สัมพุทธเจ้า ธรรมอันใดที่หลวงพ่อกวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และ
คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ได้บรรลु ของ
บรรลุธรรมนั้น

ให้มีมหาสมบัติจักรพรรดิเกิดขึ้นไว้ใช้สร้างบารมีอย่างไม่รู้จักหมด
จักสิ้นไปทุกภพทุกชาติ トラบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

ขอให้เป็นที่รักของมนุษย์ของเทวาททั้งหลาย จะแนะนำสั่งสอน
บุคคลใด จะเป็นบัวเหล่าไหนก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นปทปรมะที่ใคร ๆ ไม่
อาจโปรดได้ก็ตาม ก็ให้บุญบารมีนี้สามารถโปรดได้หมดทุกคน ไม่มี
เว้นเลยแม้แต่คนเดียว

ความปรารถนาอันใดก็ตามที่ลูกทุกรูปได้ตั้งใจไว้อย่างดีแล้ว
เป็นความปรารถนาที่เป็นไปเพื่อการสร้างบารมีให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ขอความ
ปรารถนา นั้น จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ
ด้วยอำนาจแห่งพระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์จึงทุก
ประการเทอญ ๐